

[Poulsgaard]

tolerance og ingen åndsfrihed. Der er et ensrettet samfund, så det batter noget. Og når vi er nogle stykker, der er meget, meget bange for det, der foregår i skolen, så skyldes det den indoktrinering, som bevidst foregår, og hvor I er meget, meget dygtige. Vi har en masse at lære af det, for I er meget, meget dygtige. Børnene bliver indoktrineret imod flertallet af forældrenes ønske, sådan føler vi det, og det er det, som disse skolenævnsvalg, der kommer nu, gerne skulle forhindre, sådan at det virkelig bliver forældreindflydelsen på skolerne, der kommer i højsædet.

Ebba Strange (SF):

Det er egentlig fru Tove Jørgensens indlæg, der kalder mig herop, fordi fru Tove Jørgensen rører ved noget, der er vældig centralt for os alle sammen. Det er forældrenes oplevelse af, hvor meget indflydelse de faktisk har på deres børns skole. Fru Tove Jørgensen siger, at nævnene virker ikke, og fra venstresocialisternes side blev det påpeget, hvordan den sociale sammensætning i nævnene er i øjeblikket. Det er alt sammen problemer, der er meget store for os, og det skal stå helt klart, at også for socialistisk folkeparti er det vigtigt, at forældre og børn får større indflydelse på skolens hverdag.

Det er måske derfor, jeg undrer mig lidt over, at kommunisterne har valgt den model, de har, fordi med kommunisternes forslag får forældrene jo ikke større indflydelse i nævnet. Tværtimod deler man indflydelsen ud til børnene, lærerne og inspektøren. Det var derfor, jeg nævnede det, jeg gjorde i mit første indlæg, for sådan som jeg kender skolens hverdag – jeg er ikke medlem af noget skolenævn, det er fru Tove Jørgensen altså – er det lærerne, der har fagkundskaben. Det er dem, der tilbringer hele deres dag på skolen. Det er dem, der har det meget nære daglige kendskab til skolen. Forældre kommer der kun, når de har et ærinde der, og kan ikke følge med på samme måde, som lærerne kan.

Vi kender situationen her i landet, hvordan fagfolk på en eller anden måde meget let får en autoritet indbygget, i og med at de er fagfolk, og når man så tilmed er skoleleder, altså skoleinspektør, får man indbygget en endnu større autoritet. Jeg er altså bange for det nævn, der har 4 – 3 lærere og 1 skolein-

spektør – siddende i forhold til 3 forældre og 3 elever. Jeg er meget bange for, at de netop vil få endnu større magt over forældrene. Især hvis vi gerne vil have andre forældregrupper ind, så ved fru Tove Jørgensen også, at vi har hele problemet med: hvad er det for et sprog, der tales i lærerkredse, hvad er det for et sprog, der tales på skolerne, hvad er det for et sprog i forhold til det, almindelige arbejdende mennesker taler derhjemme? Derfor kan jeg ikke rigtig se, at vi styrker forældrenes stilling så meget ved det her. Vi styrker de ansattes, og det vil vi også gerne være med til. Vi siger ja til at give både elever og lærere stemmeret, fordi vi også har en idé om virksomhedsdemokrati, men vi mæner altså stadig væk, at det er forældrene, der må have de fleste pladser i skolenævnet, fordi det til syvende og sidst er dem, der er den svageste part, sådan som det ser ud i øjeblikket.

Freddy Madsen (DKP):

Må jeg først sige om det svar, jeg fik af hr. Poulsgaard, at jeg havde såmænd ikke ventet andet. Det er hans sædvanlige metode. Når han fremsætter en påstand og man så spørger, om han kan dokumentere den, hvad han naturligvis sjældent kan, så står han op og snakker om noget helt andet. Så er det pludselig ikke det, som vores parti vil indføre, men så er det nogle rygter, han har hørt om, hvordan det foregår i andre lande.

Nu er den fremstilling, han giver af, hvordan det foregår i disse lande, aldeles heller ikke rigtig, for der er både i skoler og på arbejdspladser en udpræget ret for de ansatte og for eleverne til at deltage i bestemmelsen om deres egen udvikling. Men det har naturligvis ikke hr. Poulsgaards interesse at studere det nøjere. Med hensyn til indoktrineringen får vi altså et nyt postulat skudt i skoen. Hvad er det for en indoktrinering, vi er så gode til? Vi havde for nogle år siden på grundlag af undervisningsdirektørens lidt letsindige udtalelser til et større dansk dagblad en omfattende debat her i tinget om, hvad det var for en indoktrinering, der foregik i skolen. Vi kunne ikke få det dokumenteret. Den daværende undervisningsminister måtte trække i land i lange baner og erklære, at hun havde fuld tillid til folkeskolens lærere. Vi havde under den sidste valgkamp en